

УДК 347.121.2:347.9

DOI 10.31732/2708-339X-2026-19-A10

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ У СПРОЩЕНОМУ ПОЗОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Петровський А.В.,

к.ю.н., доцент,

професор кафедри цивільного права та процесу

Національна академія внутрішніх справ

prudentius@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8607-282X>

CIVIL-LEGAL PROTECTION OF PERSONAL NON-PROPERTY RIGHTS OF A NATURAL PERSON IN SIMPLIFIED ACTION PROCEEDINGS

Petrovskiy A. V.,

Phd, Associate Professor,

Professor of the Department of Civil Law and Procedure

National Academy of Internal Affairs

prudentius@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8607-282X>

Анотація. У статті здійснено комплексне дослідження особливостей цивільно-правового захисту особистих немайнових прав фізичної особи в умовах застосування спрощеного позовного провадження. Актуальність теми зумовлена тим, що особисті немайнові права, на відміну від майнових, безпосередньо пов'язані з людською гідністю, честю, ім'ям, діловою репутацією, приватністю, недоторканністю особистого і сімейного життя та іншими нематеріальними благами, а тому потребують не лише належного матеріально-правового регулювання, а й ефективного та своєчасного процесуального захисту. За сучасних умов цифровізації комунікаційного середовища, поширення інформації через електронні ресурси та зростання кількості конфліктів, пов'язаних із втручанням у сферу приватності, питання швидкого судового реагування набуває особливої практичної ваги.

Метою статті є визначення меж і можливостей використання спрощеного позовного провадження як процесуальної форми захисту особистих немайнових прав фізичної особи, а також обґрунтування критеріїв, за яких така форма є належною і достатньою. Для досягнення поставленої мети використано діалектичний, формально-юридичний, системно-структурний, порівняльно-правовий та логіко-семантичний методи. У роботі проаналізовано норми Конституції України, Цивільного кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також окремі підходи Верховного Суду й сучасної правничої доктрини.

Обґрунтовано, що спрощене позовне провадження може бути ефективною формою судового захисту в справах про спростування недостовірної інформації, припинення дій, що порушують особисті немайнові права, видалення незаконно поширеного контенту, захист імені, честі, гідності, ділової репутації та відшкодування моральної шкоди, якщо характер спору не потребує складного доказування, значного обсягу усних пояснень, проведення експертизи чи допиту багатьох свідків. Доведено, що ключовим критерієм вибору між спрощеним і загальним позовним провадженням у цій категорії справ має бути не формальна кваліфікація вимоги як немайнової, а реальна складність предмета доказування, інтенсивність втручання у право та необхідність забезпечення повного змагального процесу.

Наукова новизна статті полягає у формулюванні авторського підходу до співвідношення матеріально-правових способів захисту особистих немайнових прав із процесуальними моделями їх реалізації у спрощеному позовному провадженні, а також у запропонуванні критеріїв процесуальної придатності таких спорів для розгляду в спрощеному порядку. Практичне значення дослідження полягає в можливості використання його висновків під час підготовки позовів, визначення належного способу захисту, обґрунтування клопотань про розгляд справи у спрощеному чи загальному порядку, а також у правозастосовній діяльності судів.

Ключові слова: особисті немайнові права; фізична особа; цивільно-правовий захист; спрощене позовне провадження; моральна шкода; право на повагу до приватного життя; спростування недостовірної інформації; цивільний процес.

Формул: 0; рис.: 0, табл.: 0, бібл.: 11.

Abstract. The article provides a comprehensive study of the civil-law protection of personal non-property rights of an individual within simplified claim proceedings. The relevance of the topic is conditioned by the fact that personal non-property rights, unlike property rights, are directly linked to human dignity, honour, name, business reputation, privacy, inviolability of personal and family life, and other intangible values. Therefore, these rights require not only proper substantive regulation but also effective and timely judicial protection. In the context of digitalisation, rapid dissemination of information through electronic resources and the growing number of conflicts related to privacy interference, the issue of prompt judicial response is of particular practical significance.

The purpose of the article is to determine the scope and possibilities of applying simplified claim proceedings as a procedural form of protecting personal non-property rights of an individual and to substantiate the criteria under which such a form is appropriate and sufficient. To achieve this aim, dialectical, formal-legal, systemic-structural, comparative-legal and logical-semantic methods were used. The paper analyses the provisions of the Constitution of Ukraine, the Civil Code of Ukraine, the Civil Procedure Code of Ukraine, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, as well as selected approaches of the Supreme Court and contemporary legal scholarship.

It is substantiated that simplified claim proceedings may serve as an effective procedural form of judicial protection in disputes concerning refutation of false information, cessation of actions violating personal non-property rights, removal of unlawfully disseminated content, protection of name, honour, dignity, business reputation and compensation for moral damage, provided that the dispute does not require complex evidence, extensive oral examination, expert opinions or questioning of numerous witnesses. It is argued that the key criterion for choosing between simplified and general claim proceedings in this category of cases should not be the formal classification of the claim as non-property, but the actual complexity of the subject of proof, the intensity of interference with the right in question and the need to ensure a full adversarial procedure.

The scientific novelty of the article lies in proposing an original approach to the correlation between substantive civil-law remedies for personal non-property rights and the procedural models of their implementation within simplified proceedings, as well as in formulating criteria of procedural suitability of such disputes for simplified adjudication. The practical significance of the study consists in the possibility of using its conclusions in drafting statements of claim, choosing appropriate remedies, substantiating motions for simplified or general proceedings, and in judicial practice.

Keywords: personal non-property rights; individual; civil-law protection; simplified claim proceedings; moral damage; right to respect for private life; refutation of false information; civil procedure.

Formulas: 0; fig.: 0, tabl.: 0, bibl.: 11.

Постановка проблеми. Особисті немайнові права фізичної особи посідають особливе місце в системі приватного права, оскільки вони спрямовані на охорону нематеріальних благ, невіддільних від особи, та забезпечують її природне існування і соціальне буття. Конституційне підґрунтя їх захисту становлять, зокрема, статті 32 і 55 Конституції України [1], які гарантують невтручання в особисте і сімейне життя та право на судовий захист, а на міжнародному рівні – статті 8 і 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод [2]. У цивільному законодавстві відповідний блок прав закріплено в Книзі другій ЦК України, а базові способи їх судового захисту впливають із статей 16, 23, 275–280 ЦК України [3].

Водночас ефективність захисту особистих немайнових прав визначається не лише наявністю матеріально-правових засобів, а й адекватністю процесуальної форми характеру відповідного спору. Після реформування цивільного судочинства та подальшого уточнення критеріїв малозначних спорів Законом України «Про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України та Кодексу адміністративного судочинства України щодо гарантування права на судовий захист у малозначних спорах» від 19 червня 2024 р. № 3831-ІХ [4], спрощене позовне провадження виступає самостійною процесуальною моделлю, орієнтованою на швидкий і пропорційний розгляд окремих категорій справ.

Відповідно до статті 19 ЦПК України, спрощене провадження призначене, зокрема, для малозначних справ та інших спорів, для яких пріоритетним є швидке вирішення; статті 274–279 ЦПК України визначають критерії віднесення справ до цієї форми, строки, особливості подання заяв по суті справи та можливість письмового розгляду [5].

Для спорів щодо честі, гідності, ділової репутації, права на приватне життя, імені чи видалення незаконно поширеної інформації питання вибору процесуальної форми є особливо важливим, адже, з одного боку, зволікання із судовим реагуванням здатне поглибити порушення права, а з іншого – надмірна процесуальна економія не повинна нівелювати стандарти справедливої судової практики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика особистих немайнових прав та їх захисту традиційно перебуває в центрі уваги української цивілістики. У сучасній літературі розробляються питання поняття, ознак, класифікації, форм здійснення та способів захисту таких прав. Важливе значення мають праці, присвячені загальній теорії особистих немайнових прав, зокрема навчальний посібник за редакцією А. О. Дутка, у якому системно розглянуто поняття, види, здійснення і захист особистих немайнових прав особи, а також наукові публікації, у яких досліджуються окремі аспекти захисту немайнових благ у судовій практиці [6].

Окремий масив наукових праць присвячений спрощеному позовному провадженню. У працях О. Угриновської, Г. Гембари й М. Остап'яка [7; 8] досліджено правову природу цього інституту, недоліки нормативного регулювання, критерії доцільності застосування спрощеної процедури, а також порівняльно-правові аспекти її функціонування. Водночас у наукових дослідженнях акцент здебільшого робиться на загальних процесуальних

параметрах спрощеного провадження, тоді як питання можливості його застосування саме у спорах щодо захисту особистих немайнових прав фізичної особи розкрито фрагментарно.

Судова практика Верховного Суду також формує важливі орієнтири для досліджуваної теми. В оглядах Касаційного цивільного суду висвітлено підходи до спростування недостовірної інформації, встановлення елементів відповідного правопорушення, захисту честі, гідності та ділової репутації, а також застосування відповідних норм ЦК України [9]. Однак навіть за наявності цих орієнтирів подальшого наукового осмислення потребує питання, за яких умов спір щодо особистого немайнового права може бути розглянутий у спрощеному позовному провадженні без ризику для повноти та ефективності судового захисту.

Отже, невирішеною частиною загальної проблеми залишається обґрунтування цілісного підходу до співвідношення цивільно-правових способів захисту особистих немайнових прав із процесуальними механізмами їх реалізації у спрощеному позовному провадженні.

Метою статті є комплексний аналіз особливостей цивільно-правового захисту особистих немайнових прав фізичної особи у спрощеному позовному провадженні та формулювання критеріїв, за яких така процесуальна форма є належною для розгляду відповідних спорів. Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: з'ясувати місце особистих немайнових прав у системі цивільних прав та охарактеризувати способи їх захисту; визначити процесуальні ознаки спрощеного позовного провадження, релевантні для цієї категорії спорів; встановити критерії придатності спорів про захист особистих немайнових прав для розгляду у спрощеному порядку; сформулювати пропозиції щодо вдосконалення практики застосування спрощеного провадження у досліджуваній сфері.

Виклад основного матеріалу. За змістом статті 269 ЦК України [3],

особисті немайнові права належать фізичній особі від народження або на підставі закону, а їх характерними ознаками є немайновість, невіддільність від особи та спрямованість на забезпечення її природного існування чи соціального буття. До таких прав належать, зокрема, право на ім'я, честь, гідність, ділову репутацію, недоторканність приватного життя, таємницю кореспонденції, зображення, особисті папери та інші блага, прямо чи опосередковано визначені законом. Саме безпосередній зв'язок цих прав із людською особистістю зумовлює підвищені вимоги до своєчасності та ефективності їх захисту.

Загальні способи цивільно-правового захисту прав та інтересів закріплено у статті 16 ЦК України, а у сфері особистих немайнових прав вони конкретизуються спеціальними нормами. Так, стаття 277 ЦК України передбачає право на відповідь і спростування недостовірної інформації; стаття 278 – заборону поширення інформації, якою порушуються особисті немайнові права; стаття 280 – право на відшкодування моральної шкоди у разі порушення особистого немайнового права; додатково застосовується і стаття 23 ЦК України, яка визначає загальні засади компенсації моральної шкоди. Норми Закону України «Про медіа» від 13 грудня 2022 р. № 2849-IX [10] також передбачають спеціальні правила реалізації права на відповідь і спростування у відповідній сфері.

На цій підставі цивільно-правовий захист особистих немайнових прав фізичної особи доцільно визначати як систему матеріально-правових і процесуальних засобів, спрямованих на припинення порушення, відновлення порушеного правового становища особи, спростування недостовірної інформації, усунення наслідків втручання у сферу приватного життя та компенсацію моральної шкоди.

Згідно з частиною 4 статті 19 ЦПК України, спрощене позовне провадження призначене для малозначних справ, трудових спорів та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення.

Частина 6 цієї статті, з урахуванням змін, унесених Законом України № 3831-IX [4], визначає критерії малозначних справ, а стаття 274 ЦПК України зобов'язує суд враховувати значення справи для сторін, обраний спосіб захисту, категорію і складність спору, обсяг та характер доказів, потребу в експертизі, кількість учасників та інші обставини. Отже, закон орієнтує суд не на формальний, а на змістовний підхід до вибору процесуальної форми.

Стаття 275 ЦПК України встановлює скорочений строк розгляду справи у спрощеному провадженні, а статті 278 і 279 ЦПК України регламентують особливості подання відзиву та інших заяв по суті справи, а також можливість розгляду справи без повідомлення сторін за наявними матеріалами [5]. Така модель є корисною для тих спорів, у яких предмет доказування не потребує значного обсягу доказів, значна частина доказової бази має письмову або електронну форму, а усний елемент не є визначальним для повного та всебічного розгляду справи. Водночас суд зберігає процесуальну можливість перейти до загального позовного провадження, якщо складність спору або характер доказування цього потребують.

У цьому контексті спрощене позовне провадження не слід ототожнювати зі зниженим рівнем судового захисту. Його призначення полягає не у звуженні гарантій сторін, а у забезпеченні пропорційності між характером спору та процесуальними засобами його вирішення. Такий підхід узгоджується з конституційним правом на судовий захист і конвенційним стандартом ефективного засобу юридичного захисту.

На нашу думку, спори про захист особистих немайнових прав можуть бути умовно розподілені на три групи.

Спори, які, як правило, є придатними для спрощеного провадження: а) про спростування недостовірної інформації, коли джерело її поширення, зміст повідомлення та суб'єкт поширення документально встановлюються; б) про зобов'язання видалити незаконно поширений текстовий чи візуальний контент; в) про припинення

дій, що порушують право на ім'я, зображення чи приватність, якщо доказова база складається переважно з письмових та електронних доказів; г) про стягнення моральної шкоди як похідної вимоги у відносно нескладному фактичному складі. Такі категорії спорів часто не потребують складної експертизи та можуть бути вирішені на підставі електронних копій публікацій, скріншотів, протоколів огляду вебсторінок, офіційних листів і пояснень сторін.

Спори, щодо яких доцільність розгляду в порядку спрощеного позовного провадження визначається індивідуально з урахуванням обставин конкретної справи. Йдеться про справи, де поряд із немайновою вимогою заявлено істотну вимогу про моральну шкоду, наявний публічний резонанс, декілька відповідачів, необхідність оцінки контексту поширеної інформації або суперечка щодо автентичності електронних доказів.

Спори, для яких загальне позовне провадження зазвичай є більш доречним: якщо необхідно допитати значну кількість свідків, призначити лінгвістичну, психологічну чи іншу експертизу, дослідити тривалий комплекс взаємопов'язаних подій або забезпечити розгорнуте усне слухання через високий ступінь втручання у право. Саме тут спрощене провадження може виявитися недостатнім для досягнення стандарту повного і справедливого розгляду.

Для узагальнення особливостей захисту особистих немайнових прав фізичної особи доцільно виходити з того, що повнота цивільно-правового захисту охоплює не лише припинення порушення, а й відновлення правового становища особи, усунення наслідків такого порушення та, за наявності підстав, компенсацію завданої моральної шкоди. Отже, у справах щодо особистих немайнових прав ефективний захист рідко зводиться лише до констатації факту порушення, а передбачає застосування комплексу взаємопов'язаних заходів, спрямованих на реальне поновлення порушеного права та мінімізацію негативних наслідків для потерпілої особи.

У цьому контексті належний спосіб цивільно-правового захисту повинен оцінюватися у тісному зв'язку з процесуальною формою його реалізації. Придатність конкретного спору до розгляду в порядку спрощеного позовного провадження залежить насамперед від того, наскільки чітко визначеним є предмет доказування, якою мірою доказова база складається з письмових та електронних доказів, наскільки складним є фактичний склад справи, а також чи не створює письмовий розгляд ризику недостатнього судового дослідження обставин для забезпечення повного й ефективного захисту права.

Відповідно, чим більш визначеним є предмет спору, чим більшою є питома вага письмових та електронних доказів і чим меншою є потреба у проведенні експертизи, допиті свідків або безпосередньому усному дослідженні доказів, тим більш виправданим є розгляд справи у порядку спрощеного позовного провадження. І навпаки, якщо спір характеризується складним фактичним складом, потребує активного судового з'ясування обставин, безпосереднього дослідження усних доказів або пов'язаний із підвищеним ризиком неповного захисту права в письмовій процедурі, більш адекватною процесуальною формою є загальне позовне провадження.

Таким чином, співвідношення матеріально-правового способу захисту та процесуальної форми в справах про захист особистих немайнових прав має визначатися не формальною кваліфікацією вимоги як немайнової, а реальним змістом порушеного права, характером необхідного способу захисту, складністю доказування та потребою забезпечення повного, ефективного і справедливого судового розгляду.

Оскільки значна частина сучасних порушень особистих немайнових прав відбувається в інформаційному середовищі, доказування в цій категорії справ дедалі частіше спирається на електронні докази. Саме це об'єктивно підвищує сумісність відповідних спорів із моделлю

спрощеного провадження, яке допускає письмовий розгляд за наявними матеріалами. Однак така сумісність не є автоматичною: якщо автентичність електронного доказу заперечується, якщо потрібно встановлювати контекст, авторство чи джерело поширення інформації шляхом складного доказування, справа повинна бути переведена до загального провадження [5].

У справах про спростування недостовірної інформації Верховний Суд виходить із необхідності встановлення сукупності юридично значущих обставин: факту поширення інформації, її спрямованості на позивача, недостовірності та порушення особистих немайнових прав. Цей підхід має ключове значення і для вибору процесуальної форми: якщо кожен із зазначених елементів підтверджується документально й не потребує складного усного дослідження, спрощене провадження здатне забезпечити належний судовий захист [11].

Відтак, на наше переконання, у практиці застосування ст. ст. 274–279 ЦПК України доцільно орієнтуватися не на формальне віднесення спору до немайнових, а на реальну процесуальну складність справи. Окрім того, у позовних заявах про захист особистих немайнових прав необхідно чітко структурувати вимоги за функціональним призначенням: припинення порушення, усунення його наслідків, спростування інформації, компенсація моральної шкоди. Це полегшує суду оцінку придатності спору до спрощеної процедури. Також при розгляді таких справ у спрощеному провадженні

необхідно підвищити стандарти оцінки електронних доказів, оскільки саме вони найчастіше становлять основу доказової бази. Доцільним є формування більш детальних узагальнень Верховного Суду щодо критеріїв переходу від спрощеного до загального провадження саме у справах про захист приватності, честі, гідності та ділової репутації.

Висновки. Особисті немайнові права фізичної особи є самостійним об'єктом цивільно-правового захисту, що має підвищену соціальну цінність через його безпосередній зв'язок із людською гідністю, приватністю та персональною ідентичністю. Їх захист не може обмежуватися лише матеріально-правовою регламентацією, а потребує належної процесуальної форми, здатної забезпечити швидке, повне й ефективне відновлення порушеного права.

Спрощене позовне провадження є придатним інструментом захисту особистих немайнових прав насамперед у тих випадках, коли спір стосується припинення очевидного порушення, спростування недостовірної інформації, видалення незаконно поширеного контенту чи компенсації моральної шкоди за відносно нескладного фактичного складу. Його ефективність зумовлена можливістю письмового розгляду, скороченими строками та процесуальною концентрацією доказів. Водночас ця процедура не може застосовуватися механічно: за наявності складного доказування, потреби в експертизі чи інтенсивного втручання у право більш адекватною є загальна форма позовного провадження.

Література:

1. Конституція України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР: станом на 1 січ. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 10.02.2026).
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (з протоколами) (Європейська конвенція з прав людини) від 4 листоп. 1950 р.: станом на 01 серп. 2021 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 10.03.2025).
3. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV : станом на 1 лют. 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 10.02.2026).
4. Про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України та Кодексу адміністративного судочинства України щодо гарантування права на судовий захист у малозначних спорах : Закон України від 19 черв. 2024 р. № 3831-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3831-20#Text> (дата звернення: 10.02.2026).
5. Цивільний процесуальний кодекс України від 18 берез. 2004 р. № 1618-IV: станом на 17 лип. 2025

p. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text> (дата звернення: 10.02.2026).

6. Особисті немайнові права особи : навч. посіб. / Юркевич Ю. М., Дутко А. О. та ін. ; за ред. А. О. Дутко. Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2021. 444 с.

7. Угриновська О., Гембара Г. Спрощене позовне провадження: законодавча регламентація та проблеми судової практики. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 12. С. 85–89.

8. Остап'як М. М. Спрощене позовне провадження в цивільному судочинстві України та країнах ЄС (порівняльно-правовий аналіз) : дис. ... доктора філософії : спец. 081 – Право. Івано-Франківськ, 2023. 248 с.

9. Огляд судової практики Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду (актуальна практика). Рішення, внесені до ЄДРСР, за липень 2024 року. URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/oglyady/Oglyad_KCS_07_2024.pdf (дата звернення: 02.02.2026).

10. Про медіа : Закон України від 13 груд. 2022 р. № 2849-IX: станом на 01 берез. 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> (дата звернення: 10.02.2026).

11. Огляд судової практики Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду (актуальна практика) у справах про захист гідності, честі та ділової репутації. URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/Oglyad_KCS.pdf (дата звернення: 02.02.2026).

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy vid 28 chervnia 1996 r. № 254k/96-VR [Constitution of Ukraine]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (accessed 10 February 2026) [in Ukrainian].

2. Konventsiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod (z protokolamy) (Ievropeiska konventsiia z prav liudyny) vid 4 lystopada 1950 r. [Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (with Protocols) (European Convention on Human Rights)]. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (accessed 10 March 2025).

3. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy vid 16 sichnia 2003 r. № 435-IV [Civil Code of Ukraine]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (accessed 10 February 2026) [in Ukrainian].

4. Pro vnesennia zmin do Tsyvilnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy ta Kodeksu administratyvnoho sudochynstva Ukrainy shchodo harantuvannia prava na sudovyi zakhyst u maloznachnykh sporakh: Zakon Ukrainy vid 19 chervnia 2024 r. № 3831-IX [Law of Ukraine “On Amendments to the Civil Procedure Code of Ukraine and the Code of Administrative Procedure of Ukraine Concerning Guaranteeing the Right to Judicial Protection in Minor Disputes”]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3831-20#Text> (accessed 10 February 2026) [in Ukrainian].

5. Tsyvilnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy vid 18 bereznia 2004 r. № 1618-IV [Civil Procedure Code of Ukraine]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text> (accessed 10 February 2026) [in Ukrainian].

6. Yurkevych Yu. M., Dutko A. O. ta in.; Dutko A. O. (ed.). Osobysti nemainovi prava osoby [Personal Non-Property Rights of an Individual]. Lviv: Lvivskiy derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav, 2021. 444 p. [in Ukrainian].

7. Uhrynovska O., Hembara H. Sproshchene pozovne provadzhennia: zakonodavcha rehlementatsiia ta problemy sudovoi praktyky [Simplified Claim Proceedings: Legislative Regulation and Problems of Judicial Practice]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. 2018. No. 12. P. 85–89 [in Ukrainian].

8. Ostapiak M. M. Sproshchene pozovne provadzhennia v tsyvilnomu sudochynstvi Ukrainy ta krainakh YeS (porivnialno-pravovyi analiz) [Simplified Claim Proceedings in Civil Justice of Ukraine and EU Countries (Comparative Legal Analysis)]. PhD thesis. Specialty 081 – Law. Ivano-Frankivsk, 2023. 248 p. [in Ukrainian].

9. Ohliad sudovoi praktyky Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu u skladi Verkhovnoho Sudu (aktualna praktyka). Rishennia, vneseni do YeDRSR, za lypen 2024 roku [Review of Judicial Practice of the Civil Cassation Court within the Supreme Court (Current Practice). Decisions Included in the Unified State Register of Court Decisions for July 2024]. Available at: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/oglyady/Oglyad_KCS_07_2024.pdf (accessed 02 February 2026) [in Ukrainian].

10. Pro media: Zakon Ukrainy vid 13 hrudnia 2022 r. № 2849-IX [Law of Ukraine “On Media”]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> (accessed 10 February 2026) [in Ukrainian].

11. Ohliad sudovoi praktyky Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu u skladi Verkhovnoho Sudu (aktualna praktyka) u spravakh pro zakhyst hidnosti, chesti ta dilovoi reputatsii [Review of Judicial Practice of the Civil Cassation Court within the Supreme Court (Current Practice) in Cases on Protection of Dignity, Honor and Business Reputation]. Available at: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/Oglyad_KCS.pdf (accessed 02 February 2026) [in Ukrainian].

Стаття надійшла до друку 13 лютого 2026 року